

ÖNEMLİ OLAN NE SÖYLEDİĞİN DEĞİL, NEREDE DURDUĞUN!.. PEKİ O ZAMAN, YA BEN NEREDE DURUYORUM?..

Münir Aktolga
Mart 2015

Aşağıdaki alıntı H.Cemal'in yazısından¹:

*“AK Parti’ye çok yakın bir isim olan **Hakan Albayrak**, yazısında Cumhurbaşkanı’na “**Böyle yapma Reis, Allah aşkına**” diye hitap ediyordu:
“**Reis’in ana muhalefet gibi hareket etmesini, hele seçim sürecinde hükümeti ve AK Parti’yi zafiyet içinde göstermesini istemiyoruz!**
Merkez Bankası meselesi nasıl tatlıya bağlandıysa diğer meseleler de tatlıya bağlansın. Bağlanamıyorsa, Hakan Fidan’ın MIT’e dönmesi gibi herkes eski yerine dönsün.
Abdullah Gül yeniden Cumhurbaşkanı, Recep Tayyip Erdoğan yeniden Başbakan, Ahmet Davutoğlu yeniden Dışişleri Bakanı olsun!”*

*“Benzeri bir kaygıyı Yeni Şafak yazarı **Abdülkadir Selvi** de yazısına taşımıştı. O da AK Parti’nin başarısının sırrı olan ‘büyü’nün bozulmakta olduğu uyarısında bulunmuştu... Selvi şöyle diyordu:
“AK Parti’nin bir büyüü vardı. Kitleler AK Parti’yi istikrarın sembolü olduğu için tercih ediyordu.
Bu büyü bozuluyor”.*

Daha sonrası tipik bir H.C yazısı!. Açıyor ağzını yumuyor gözünü; Erdoğan da Erdoğan!! Bu arada tabi benim de katıldığım birçok doğru şeyler de söylüyor!.. Ama sonunda bakıyorsun tamamen farklı yerlerde duruyoruz; nasıl oluyor bu?

Taraf’tan “öbür tarafa” geçen diğerleri açısından da benzer bir durum söz konusu!! Bu arkadaşlar da, daha şurda çok uzun olmayan bir zaman önce, “AK Partiyi destekliyor” diye benimle ilişki kurmaya bile çekinirken, şimdi birden hepsi biad ederek tartışmasız birer Erdoğancı oluverdiler! Cemil’den, Markar’dan, Kurtuluş’tan, Melih’ten ve Yıldırım’dan bahsediyorum. ; nasıl oluyor bu Allah aşkına?.Aslında onlarla da paylaştığımız birçok şey var, ama bakıyorsunuz gene durduğumuz yer farklı!.

Bereket versin ki ne berikiler, ne de ötekiler benimle uğraşmıyorlar! Uğraşmıyorlar, çünkü Allaha şükür ben henüz daha “yok”um; yoksa duman ederler beni!! Nedir bu işin, “hem var hem yok olmanın” sırrı dersiniz?..

Diyeceksiniz ki, onların nerede durdukları apaçık ortada!. Biri bir tarafta, ötekiler de öteki tarafta duruyorlar; o zaman asıl sen söyle, sen nesin ve sen nerede duruyorsun?..Aradaki fark nereden geliyor..Hem “liberallerden”-“solculardan”, ama hem de ötekilerden farklı olduğun yer neresi senin, nedir bu “hem var, hem yok olmanın” sırrı?

Evet, gerçekten de, Türkiye siyaseti söz konusu olduğu zaman, kimin ne söylediği değil, nerede durduğu önemli oluyor!!.. Çünkü öylesine kaypak bir zemin ki bu, bu topraklarda lâfa gelince herkes herşeyi söyleyebiliyor. “Komünist” de oluyorsun kolayca, “liberal” de, “solcu” da! “Kemalist”, ya da “Erdoğancı” olmak ise zaten kolay; bunun ön şartı biad, ideoloji bunun arkasından geliyor!!..

Hasan’ın yazısını okurken düşünüyorum bunları. Diyorum ki kendi kendime: “Görüyorsun bak, “Paralellerle” birlikte-eski Türkiye’nin "tarafında" durarak da bazı "doğrular" söylenebiliyor!! Bu nedenle kıstas şu olmalıdır” diyorum: Amaç ne, söylenenlerle nereye varılmak

¹ <http://www.marmarayerelhaber.com/hasan-cemal/33098-yapma-reis-allah-askina>

isteniyor?..Çünkü, eğer durduğun yer yanlışsa konjonktürel olarak "doğruları" söylüyor görünsen de hedefin farklı demektir!.. Sen farkında olmasan bile böyledir bu..

Bunu test etmek çok kolay aslında. Şu soruyu sorunuz kendinize ve cevabını vermeye çalışınız: Türkiye siyasetinde kim, kiminle, kimlerle beraber duruyor? Sonra da, hiç duraksamadan, hiçbir ideolojik açıklamaya falan gerek duymadan, ilk anda ne görüyorsanız, o ilk anda çektiğiniz fotoğraf ne ise onu koyun şöyle bir ortaya: Bir yanda eski Türkiye'nin Devletçi Kemalist elitleri, yani eski statükonun unsurları ve de onlarla birlikte iş tutmaya çalışan "Paralel devletçilerle" birlikte gene aynı fotoğrafın içinde duran-en azından onlarla ittifak yapan- "Liberalleri" ve "solcuları" görmüyor musunuz bu tabloda? Peki, farklı noktalardan da yola çıksalar da sonunda aynı yerde-"tarafı"-duran bu insanların amacı nedir, nasıl bir Türkiye paradigmasına sahipler bunlar?.. Öyle yuvarlak lâflarla değil, somut, açık bir şekilde nereye varmak istiyorlar?.. "Demokratikleşme" mi diyorlar? 21.yy koşullarında bundan ne anlaşılıyor? Bir yandan "küresel sermayeye karşı mücadele verilirken", diğer yandan "ulusalcılarla" yan yana yürüyerek nasıl demokratikleşilecek? Halâ 20.yüzyıl havasını solurken 21.yüzyıl koşullarında nasıl yol alınacak?.. Sorular bunlar... Verilecek cevaplar da nerede durulduğunu gösterecek!..

Ben diyorum ki, bütün o farklı söylemlere rağmen bunların hepsi de eski Türkiye'nin unsurlarıdır!. Kimisi Osmanlı artığı eski Devlet sınıfı adına siyaset yaparken, kimisi de "Devleti kurtarma" adına onların açtığı zeminde ortaya çıkan yeni tipten devşirme jöntürk-jönkürt unsurlarıdır bunlar.

Öbür "tarafa" gelince! İki temel unsurdan-parçadan oluşan bir sistem bu da! Bir yanılla bunlar da gene eski Türkiye'ye aitler; bu açık!. Ancak bir farkla ki, ötekiler eski Türkiye'nin "yönetici" elitlerini "beyazlarını" temsil ederlerken, bunlar Osmanlı artığı "yönetilen" "siyahlardan" oluşuyorlar!..Tanrı'nın yeryüzündeki gölgesi olan kutsal bir güce-Devlete-karşı, gene kutsal-Tanrısals bir güç-Mesih yaratarak karşı koymaya çalışıyorlar!. Bütün o Osmanlı tarihi bu türden altüstlüklerle dolu değil mi?. Ama bu sefer ilk kez üste çıkmayı başardılar ve Devleti ele geçirdiler!..Öbürlerinin hazmedemediği de bu zaten; "sözün ayağa düşmesi"!..

H.Albayrak'ın yakarışı AK Parti'ye ve Erdoğan'a gönül veren, ona inanan işte bu insanların sesidir. Bu insanlar ki, Osmanlı'dan bu yana "yönetilenler"-Reaya-adı altında hep ikinci sınıf insan sayılmışlardır ("Kul" statüsü onları insan yerine bile koymuyordu aslında). Erdoğan'ın şahsında ilk kez kendilerine karşı bir güven duygusu geliştirmeye başlayan bu insanlar kaçınılmaz olarak onu bir "kurtarıcı"-mesih- olarak görmüşlerdir..

Ama tabi 21.yy Türkiye'sinde bu türden rüyalar uzun sürmüyor!..A.Selvi'nin bahsettiği, şimdi "bozulmaya başlayan o büyü" budur işte!..

Ama hiç kimse umutlanmasın, "büyünün bozulmasının" eski Türkiye taraftarlarına bir hayrı olmayacak!. Türkiye kendine özgü bir burjuva devriminin yeni bir aşamasına geçiyor.. Bu aşamada halkımız ve AK Parti kendi etrafına gene kendisinin ördüğü o kozayla savaşıyor kelebek haline gelmeye çalışan o ipek böceği kurtçuğuna benziyor!..

Ha, "ben" mi nerede duruyorum; benim koordinat sistemim mi nerede duruyor? Benim şu anki durduğum yer, kendi ördüğü kozayla savaşıyor onu delip çıkmaya çalışan o kurtçuğun durduğu yerle örtüşüyor!.. Ama tabi "bilgi toplumuna"-modern sınıfsız topluma-kadar bakalım o "kurtçuk" kendi etrafına daha kaç kez koza örüp sonra da onu delmeye çalışarak ilerleyecek!! Sanki, "peki ya sonra, ya "hedefe" ulaşıncı, o zaman nasıl tanımlayacaksın durduğun yeri" dediğinizi duyar gibiyim!!.. Şöyle cevap verelim; hani bir hikaye var ya ona benziyor bu iş: "Öküz nerde, dağ kaçtı, dağ nerde, yandı bitti kül oldu"!.. İşte aynen böyle, yani bir "varmış" bir "yokmuş" diye devam eden bir süreç bu!!.. İnsanlığın "varoluş" süreci!!.. Atalarımız bu "yolu" kendilerine özgü bir tasavvuf diliyle açıklamaya çalışmışlar hep, ben de

“ecdadımızın” ardından onları da özümseyerek bilimsel bir ifade tarzıyla yola devam etmeye çalışıyorum o kadar!!..

Şimdi tekrar gökyüzünden yeryüzüne inerek(!): Bir yanda eski Türkiye’nin “yönetici” elitleri ve onların çocuklarından oluşan “beyazlar” Türkiye’si, öte yanda ise, bunlara karşı oluşan reaksiyonu temsil eden “yönetilenler-zenciler” Türkiye’si!..Ben, şu an henüz daha o “yöetilen-zencilerin” ana rahminde oluşup gelişipte doğmaya hazırlanan babası “beyaz” anası “zenci” melez “yeni Türkiye” çocuğuyum!!..